

praktiklærere og dels at tilvejebringe en stærkere tilknytning mellem de enkelte praktiklærere og seminariet. Det er tanken, at de lærere ved den faste kommunale øvelsesskole, der underviser i praktisk skolegerning, samt de lærere ved de supplerende øvelsesskoler, der til stadighed underviser i praktisk skolegerning, skal antages af seminariet til dette arbejde efter faste aftaler, der på den ene side forpligter dem til at samarbejde med seminariet om praktikundervisningens udformning, at deltage i de nødvendige møder på seminariet, at udarbejde rapporter om de studerende m. v. og på den anden side sikrer dem kontinuitet i arbejdet over en årrække. Disse lærere udgør den faste stab af praktiklærere. Mere begrænsede aftaler træffes med de praktiklærere ved de supplerende øvelsesskoler, der kun lejlighedsvis medvirker ved praktikundervisningen.

Til stk. 6. De her givne bestemmelser angår dels de økonomiske og tjenstlige forhold for ledere og alle lærere ved de faste kommunale øvelsesskoler i anledning af disses funktion som faste øvelsesskoler, og dels angår de forholdene for de lærere ved samtlige øvelsesskoler, der underviser i praktisk skolegerning, samt lederne af de supplerende øvelsesskoler. De her foreslåede bestemmelser er således en udvidelse af bestemmelserne i lov af 11. juni 1954 § 30, stk. 5.

Til § 15.

I bestemmelserne, der svarer til § 17 i lov af 11. juni 1954, foreslås det præciseret, at seminarierådets funktion er rådgivende.

Da rådets opgaver efter lovforslaget vedrører sager af pædagogisk art, har udvalget ment at måtte foreslå lighed i repræsentationen af rektorer og lærere, ligesom man foreslår samme antal repræsentanter for stats- og privatseminarier, uanset at antallet af privatseminarier væsentligt overstiger antallet af statsseminarier.

På grund af den nære forbindelse mellem læreruddannelsen og Danmarks Lærerhøjskole, hvortil den videregående læreruddannelse er henlagt, og som skal meddele en uddannelse, der svarer til seminariernes uddannelse i liniefag og i de pædagogiske specialer, foreslås det, at et medlem af rådet udpeges af lærerrådet ved Danmarks Lærerhøjskole.

Endvidere har man fundet det rimeligt, at et ordinært medlem udpeges af Lærerstuderendes Landsråd. Efter § 17 i lov af 11. juni 1954 skal kun tilkaldes repræsentanter for rådet, når sager af betydning for elevernes forhold er til behandling.

Da det af Lærerstuderendes Landsråd udpegede medlem må formodes at være en lærerstuderende,

finder udvalget det dog rimeligt, at denne ikke deltager i behandlingen af sager vedrørende censorer.

Efter udvalgets forslag vil der ikke længere findes forskellige seminarieformer, hvorfor det er tilstrækkeligt at nævne, at repræsentanter for øvelsesskolerne tilkaldes, når spørgsmål særligt vedrørende disse skoler er til behandling. Derimod må det på grund af den nære sammenhæng mellem adgangs-kursus og -prøve og gymnasieskolen være rimeligt, at rådet udvides med en repræsentant for direktoratet for gymnasieskolerne, når disse sager behandles.

Til § 16.

De her givne bestemmelser svarer til lov af 11. juni 1954 § 18.

Til § 17.

De her givne bestemmelser svarer til lov af 11. juni 1954 § 19, med tilføjelse af, at undervisningsdirektøren for folkeskolen og seminarierne tillige er formand for censorerne ved adgangsprøven og træffer alle foranstaltninger til afholdelse af denne prøve.

Til § 18.

Udvalget foreslår, at den i lov af 11. juni 1954 § 27 givne bestemmelse om ledelse af et statsseminarium udformes således, at den gælder såvel stats- som privatseminarier.

Som følge af den udbygning af seminarierne, der er foregået gennem en årrække, og som formentlig vil fortsætte, er arbejdsbyrden for rektor, både som administrator og som leder i almindelighed, betydeligt forøget. Under hensyn hertil — og til det ønskelige i, at en seminarierektors undervisningstimaler er af en sådan størrelsesorden, at han har mulighed for også gennem undervisning at få kontakt med en ikke for stærkt begrænset del af de studerende — foreslår udvalget, at der til støtte for rektor i det administrative arbejde, foruden almindelig kontorassistance, kan ansættes en inspektør, dog således at rektors ansvar ikke begrænses. Udvalget finder på den anden side, at det ikke bør pålægges et seminarium at ansætte en inspektør, eftersom det enkelte seminarium må være stillet frit med hensyn til tilrettelæggelsen af det administrative arbejde.

De nærmere bestemmelser vedrørende inspektørens virksomhed fastsættes af undervisningsministeren; men af opgaver, der naturligt kunne henlægges til inspektøren, skal udvalget pege på: indberetninger til undervisningsministeriet, skemalægning, tilrettelæggelse af skriftlige og mundtlige prøver, tilsyn med inventar og lokaler.